

[Dalsgaard.]

men Landinspektørforeningen har jo været repræsenteret i kommissionen og har godkendt forslaget.

Nogle vil måske undre sig over, at der ikke for længst er lovgivet på dette område. Selv om det hidtil er gået tilfredsstillende, mener jeg, at vi ikke i dag kan afvise, at det nu er betimeligt med en sådan lovgivning. Omend det kun drejer sig om forholdsvis få personer — der virker ca. 400 landinspektører i landet — vedrører deres virksomhed i høj grad almenheden.

Ifølge § 1 afløses den kongelige bestalling, som vel er et rudiment fra enevælden, af en beskikkelse af landbrugsministeren, men betingelserne for beskikkelsen ændres ikke i hovedsagen, anfører ministeren, og så vidt jeg kan skønne, drejer det sig kun om uvæsentlige og rent praktiske ændringer.

I lovforslagets sidste paragraf bemærkes, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Denne tilføjelse er jo ret almindelig. Derimod er det mere usædvanligt, at der i dette tilfælde gælder særlige bestemmelser for de sønderjyske landsdele samt for København og Frederiksberg. Dette forhold skyldes, at landinspektørvirksomhed her gennem en lang årrække har været organiseret på anden vis end i det øvrige land. Men vi er principielt enige i matrikelkommissionens og formodentlig også den højtærede landbrugsministers ønske om at bevare den private landinspektørstand.

Efter dispensationsbestemmelserne i § 4 kræves den højtærede landbrugsministers samtykke til at lade kommunalt ansatte landinspektører udføre matrikulært arbejde, og stk. 4 giver sluttelig ministeren visse bemyndigelser til at fravige reglerne, når særlige forhold taler derfor. Der må vist være grundlag for at drøfte disse bestemmelser i et kommende udvalg.

I § 5 opstilles visse habilitetskrav til landinspektører. Udvalget må formentlig se nærmere på disse, specielt på de under 1)-3) anførte familieforhold, og drøfte, om de alle skal være lige så diskriminerende som f. eks. de økonomiske interesser, der er omtalt i 4). Afgørelsen i tvivlstilfælde ligger ifølge § 5, stk. 2, hos ministeren, men formentlig med appel til domstolene, som bemærkningerne antyder.

Efter § 6 kan den højtærede landbrugsminister pålægge en landinspektør at udføre et matrikulært arbejde inden for vedkommendes område, hvis samtlige landinspektører inden for området har afslået at udføre det. Måske burde ministeren i dette specielle tilfælde have lov til at tage én uden for området, hvis en sådan ønsker arbejdet og i teknisk henseende er kvalificeret dertil.

§ 7 handler om, hvordan landinspektørerne skal stræbe efter at udføre betroede arbejder på bedste måde. Denne paragraf dækkes efter min opfattelse af §§ 2 og 10 og kan vist uden skade udgå, selv om dens sigte er rigtigt og selvfølgelig.

Ifølge § 9 oprettes der et landinspektørnævn. Hvorledes tænker den højtærede landbrugsminister sig dette nævn honoreret? Vil det ikke være rimeligt, at alle nævnets afgørelser kan indankes for domstolene, også de disciplinære irettesættelser og bøder, som ifølge lovforslaget er undtaget? Det er vel nødvendigt med dette nævn. Jeg ved ikke, hvor ofte man kan vente det kommer i funktion, men jeg bemærker, at i matrikelkommissionens betænkning side 19 foreslår justitsministeriets lovkontor, at enten et nævn eller landbrugsministeriet bliver disciplinærmyndighed. Jeg går ud fra, at det er velovervejeth, når nævnet foretrækkes.

Med henvisning til disse bemærkninger går venstre til udvalgsarbejdet vedrørende en ny lov om landinspektørvirksomhed for at få lagt de bedst mulige rammer for denne i så enkle og klare bestemmelser som overhovedet muligt dels for at hindre en utidig forsinkelse, dels for at sikre en hurtig og effektiv afvikling af det stærkt stigende antal udstykningssager.

Hagen Hagensen: De fremsatte lovforslag om en ændring i udstykningsloven og om indførelse af en særlig lov for landinspektørers virksomhed bygger, som det allerede er sagt, på den nylig fremkomne første del af betænkning afgivet af matrikelkommissionen af 1959. Det er kun en del af opgaven, der derved er løst, nemlig spørgsmålet om forenkling af administrationen i udstykningssager og om landinspektørvirksomhed. Alt, hvad der tjener til at forenkle administrationen, må hilses velkommen som et gode i det omfang, der virkelig er spørgs-